

1. čtení: Izajáš 54:7-10

Hlavní čtení: Žalm 77:8-14

Modlitba:

Máličko Pane, a čo si riekol, to sa iste stane.

Tak, jak si šiel i prídeš späť,

potešiť nás i štri, dialny svet!

Ach, príď k nám, príď, príbytky naše neobíd',

Pane nebies, Hosti, a splešá i v nás radosť nad radosť! Amen.

Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Medzi ľuďmi sa zvykne hovoriť, že kto mlčí, ten svedčí...osobne si myslím, že to nie je vždy tak. Dovoľte mi podeliť sa s Vami o skúsenosť z neskoršieho detstva. Moji rodičia mali takú metódu výchovy, že keď som urobil niečo zlé, mlčali. Snažili sa nenadviazať so mnou kontakt, ale mlčali a vyhýbali sa mi. Z ich pohľadu toto mal byť pre mňa trest. A naozaj aj bol. Veľmi ma trápilo a bolelo, keď mi nevenovali pozornosť. Ja som si tak postupne uvedomoval, že som niečo prepískol, že som nekonal správne. Oni na mňa nekričali, nebili ma...iba zostali ticho. A mne to stačilo. Avšak po niekoľkých hodinách sme si našli cestu k sebe a v pokoji sme danú vec vyriešili. Vnímam to ako celkom správny spôsob dať niekomu najavo, že konal zle. Svojím mlčaním mi moji rodičia ukazovali, že sa na mňa hnevajú. Ja som však vždy dobre vedel, kde som urobil chybu. A teda známi výrok „Kto mlčí, ten svedčí“ nie je vždy pravdivý. Ten kto mlčí sa môže aj hnevať. Na druhej strane, som zástancom toho, že medzi dospelými sa veci majú povedať na rovínu medzi štyrmi očami. Tak sa najlepšie vyhneme nedorozumeniu.

Žalmista, ktorý písal náš prečítaný žalm prežíval niečo podobné. V prvej polovici žalmu Hospodin mlčí. Nekoná. Neprejavuje priazeň. Zdá sa, že Jeho milosť skončila a Jeho slovo prestalo. Žalmista má pocit, že Boh sa zabudol zmlúvať nad svojim ľuďom. On vie, že Hospodin má dôvod hnevať sa.

77. žalm nám ponúka obraz modliaceho sa človeka, ktorému sa od Hospodina nedostáva odpovede. Vnímame nevšimavosť a mlčanie Boha. Pán Boh mlčí. Mlčí mnohokrát aj v našich životoch. Často máme pocit, akoby s nami ani nebol, akoby bol niekde ďaleko a nevidí našu biedu a bolesť. Myslíme si, že On nepočuje naše volanie a kvílenie. V tej chvíli je na mieste otázka: „Môže sa Pán Boh na mňa hnevať? Má na to dôvod? Nechce mi svojim mlčaním paradoxne niečo povedať, odkázať?“

Božie mlčanie môžeme pozorovať aj pri Ježišovom procese. Celý ten čas Boh Otec mlčí, nekoná. Ježiš akoby bol opustený Bohom. Otec sa ho nezastane. Nepomáha mu. Ale po tom dlhom Božom tichu môžeme na tretí deň vidieť veľké Božie konanie, Boh vzkriesil svojho Syna. Je to triumfálny čin. A teda – aj keď Boh Otec mlčal, Ježiša neopustil, ale zasiahol vtedy, keď to bolo potrebné.

Pán Boh sa často hneval na ľud izraelský, ktorý si vyvolil za svoj. Často bol z nich sklamaný, lebo prestupovali Jeho prikázania keď ich viera bola malá ako dohárajúci plamienok sviece. Avšak vždy znova a znova sa nad nimi zľutoval a odpúšťal im.

Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi! Keď sa modlíme a máme pocit, že nás Pán nepočuje, neupadajme do pokušenia a neobviňujme ho z toho, že je nepozorný a na nás zabudol. Pozrime sa v prvom rade na seba. Pýtajme sa: „Prečo mlčí...“ Väčšinou je problém v nás. My často nedokážeme porozumieť a počuť Boží hlas. Pán nám svojou mlčanlivosťou chce poukázať na náš hriech. Pán chce od nás ľútosť nad našimi hriechami a uvedomenie si, že sme niečo pokašľali a treba to rýchlo napraviť. Božie mlčanie môžeme teda chápať aj ako čas milosti, čas navyše na obrátenie a ľutovanie.

„To je moja bolesť, že sa zmenila pravica Najvyššieho“ Tieto žalmistove slová môžeme preformulovať aj nasledovne a takto aplikovať do našej situácie: „To ja sám za to môžem, že Pán mlčí, že sa mi zdá, že prerušil so mnou každý kontakt a v hneve zavrel svoje milosrdenstvo. Ja sám za to môžem, že sa pravica

Najvyššieho, ktorá konala pri svojom vyvolenom ľuďe spasne zázraky teraz ukazuje ako paralyzovaná. Môžem zato ja sám, lebo sám som svojim hriechom pretrhol kontakt/spojenie s Bohom.

Vďaka Bohu za Pána Ježiša Krista, ktorý vylial svoju svätú krv na dreve golgotského kríža, ktorá maže všetky naše hriechy a tak môže byť kontakt medzi nami a našim Bohom obnovený. My sami totiž nemôžeme svoje hriechy vymazať. Nemáme tú moc, lebo sme hriešnici. Ale Kristus to urobil za nás. Ak však tieto veľké veci dokážeme vierou prijať, náš vzťah s Bohom bude obnovený. Ak však to vierou neprijmeme, po Božom mlčaní nad nami zaznejú slová odsúdenia.

Pisateľ žalmu, nad ktorým sa dnes zamýšľame v druhej časti už prechádza z pesimistického naladenia k Božej oslave pre všetky predivné skutky, ktoré Boh v dejinách vykonal a snaží sa rozpomenúť na celé Božie dielo, ktoré sa dotklo sveta a zeme.

My kresťania a veriaci v Pána Ježiša máme ešte väčší dôvod na radosť aký mal žalmista. Pretože ten najväčší a najdôležitejší Boží div a skutok sa stal až omnoho neskôr, keď Boh poslal svojho Jednorodného Syna na svet pre naše spasenie. Jeho krv maže naše nepravosti a On sa stáva prostredníkom, živým kontaktom medzi Bohom a ľuďmi. Kristus prišiel obnoviť narušený kontakt a vzťah medzi nebom a zemou. Medzi Bohom a ľuďmi. Medzi tebou a tvojím Stvoriteľom.

Milí bratia a milé sestry! Božie cesty sú neraz nevyspytateľné. Neraz nevieme kam nás svojou cestou vedie. Žalmista to tiež tak cítil. Ale vedel, že je to cesta správna. „Svätá je, Bože, Tvoja cesta!“, hovorí...Božie cesty nie sú naše cesty. A často sú práve Božie cesty odlišné od tých našich. Sám Pán Ježiš Kristus nás v evanjeliu podľa Lukáša v 22,24 učí, keď vyznáva, že *nech sa stane nie moja vôľa, ale Tvoja*. Súčasťou modlitby Kresťana by malo byť rovnaké zvolanie: „Nech sa stane Tvoja vôľa.“

Nakoniec, nezabúdajme na to, že keď sa nám zdá, že Boh mlčí a nepočuje naše modlitby, naše volanie, možno je chyba v nás, možno je chyba na našej strane. Zamyslime sa nad sebou a ľutujme svoje hriechy. Prosme Pána Ježiša Krista o odpustenie, milosť a zľutovanie. Jedine Kristus má moc naše hriechy zmazať a robí tak svojou vyliatou nevinnou krvou, ktorá tiekla pre nás. Nezabúdajme však na to, že Boh má svoje spôsoby ako odpovedá na naše modlitby – možno nie hneď. Pán Boh nie je Aladínova čarovná lampa, ktorá hneď splní naše priania. Všetko toto Trojjediný Boh konal a koná pre človeka, pre nás, aby keď budeme kráčať po Božej ceste, aby sme sa dostali do šťastného cieľa k Bohu do nebies. Aj keď sa nám cesta, ktorou nás Pán vodí nebude možno pozdávať, vyznajme: Pane, nech sa deje Tvoja vôľa pri mne, pri mojej rodine a pri mojich blízkych. Amen

MODLITBA: Drahý náš Nebeský Otče, v pokore srdca skláňame sa pred Tebou a ďakujeme Ti, že Ty vypočuješ každé naše volanie, každú našu prosbu, vďaka a modlitbu. Ďakujeme Ti, že Tvoje slovo pri nás neprestáva znieť. Túži preniknúť do našich srdc, túži ich meniť. Drahý Bože, ďakujeme za to, že si obetoval to najcennejšie, čo si mal – svojho jednorodného Syna za nás, aby sa On stal prostredníkom medzi Tebou a nami. Synu Boží, Ježiši, úprimne Ti ďakujeme za tú potupu, trápenie a bolesť, ktoré si musel za nás pretrpieť. Chceme na to všetko pamätať zvlášť v tomto smutnom pôstnom čase. Ďakujeme, že Ty si obnovil a neustále obnovuješ kontakt medzi nami a našim Stvoriteľom. Duchu Svätý prosíme, uč nás poznať dôvody, prečo naše modlitby a volania niekedy zostávajú bez odpovede, uč nás pozerat' na svoj život, na to ako žijeme a na základe toho činiť pokánie a prosiť o odpustenie. Trojjediný Bože Otče, Synu i Duchu Svätý prosíme o uzdravenie celého ľudstva z choroby, zo závisti, z lákomstva, z pýchy a namyslenosti. Amen.